

בתי המשפט

תמש05/001221
תמש05/001222

בית משפט לענייני משפחה - חדרה

תאריך: 23/04/2006

בפני: כב' השופטת שפרה גליק

בדלתיים סגורות

- בעניין:**
1. ו.ש.ת.ז. XXXXXXXX
 2. א.ש.ת.ז. XXXXXXXX - קטין
 3. י.ש.ת.ז. XXXXXXXX - קטין
 4. ת.ש.ת.ז. XXXXXXXX - קטין

התובעים

- נ ג ד -

י.ש.ת.ז. XXXXXXXXX

הנתבע

פסק דין

מבוא

1. עניינה של התביעה - מזונות לאשה (התובעת) ולשלושת ילדיה (התובעים) מאביהם - הנתבע.
2. לכאורה אין פשוט מזה, ואולם למעשה - אופיים של הצדדים הניצים בפני ורמת הקונפליקט הגבוהה ביניהם מנעה יישוב סכסוך זה בדרכי שלום.

הרקע העובדתי:

3. התובעת והנתבע - זוג צעירים וחרדים - נישאו ב-1996. מנישואיהם נולדו שלושת הקטינים התובעים בשנים 1999, 2002 ו-2003.
4. יחסי התובעת והנתבע לא עלו יפה, והיו רצופי משברים. לטענת התובעת - הנתבע התנהג כלפיה "בחוסר כבוד ובקמצנות חולנית" וכאשר "במשך השנים היה צריך לריב איתו על כל שקל וכל קנייה היתה מלווה בויכוחים אינסופיים..."

בתי המשפט

תמש05/001221
תמש05/001222

בית משפט לענייני משפחה - חדרה

תאריך: 23/04/2006

בפני: כב' השופטת שפרה גליק

בדלתיים סגורות

5. מנגד טען הנתבע, כי בינו לבין התובעת קיים נתק מוחלט, הצדדים אינם מתגוררים יחד, שכן הנתבע עבר להתגורר בבית סבתו, בעוד התובעת הוסיפה להתגורר עם הקטינים התובעים בבית אימו של הנתבע. הנתק הקיים בינו לבין התובעת לטענת הנתבע נעוץ בהתנהגותה הבעייתית של התובעת, שלדבריו נהגה להכותו, ואף הכתה את התובעים ילדי בני הזוג. הנתבע אף צרף לתצהיר עדותו הראשית הרשעה של התובעת בתקיפתו.

בנסיבות המתוארות לעיל אין פלא שבני הזוג נמצאו ברמת קונפליקט גבוהה ביותר. פקידת הסעד לסדרי דין הגב' ל.כ. המליצה במסגרת תיק המשמורת אשר התנהל בין הצדדים, בין היתר כדלקמן: (ראה תסקיר מיום 19.7.05)

"..... לאורך הכרותנו את המשפחה, לצורך כתיבת התסקיר עלו טענות הדדיות מצד שני לבן הזוג האחד כלפי השני הן כלפי התפקוד ההורי והן כלפי תביעות הדדיות והעצמת הקונפליקט.
שיקפנו להורים מציאות בלתי נסבלת זו בוועדת התסקירים ומצב הסיכון בו נמצאים הילדים וסוכם עם ההורים כדלקמן:
1. הילדים ישארו במשמרות האם בשלב זה.
2. תוך חודש חודשיים על האם לעזוב את הבית ולמצוא מדור חליפי..."

6. ואכן, ביום 16.8.05 עזבה אם הקטינים - התובעת את הדירה בה גרו עם אם הנתבע ועברה להתגורר בדירה אחרת.

7. עד כאן כרקע - יחסי הצדדים אשר הובילו לתביעות ביניהם, ובאשר למצבם הכלכלי: בתחילת נישואיהם ועד כאמור 16/8/05 התגוררו הצדדים בבית קטן בחצר אמו של הנתבע, אך כאמור לעיל, הנתבע עבר לבית סבתו. לטענת התובעת, החל מאוקטובר 2004 הפסיק הנתבע לזון ולפרנס את התובעים ולדבריה של התובעת רק לעתים רחוקות היה קונה קניות מועטות לשבת, לפיכך הגישה התובעת ב- 16/2/05 את תביעת המזונות נשוא פסק דין זה, כנגד הנתבע, וממש באותו היום הגיש הנתבע נגד התובעת תביעה לגירושין לבית הדין הרבני.

בתי המשפט

תמש05/001221
תמש05/001222

בית משפט לענייני משפחה - חדרה

תאריך: 23/04/2006

בפני: כב' השופטת שפרה גליק

בדלתיים סגורות

8. התובעת טוענת כי בכל השנים עבד הנתבע בעבר כסוכן ביטוח עצמאי והשתכר בכבוד, ואילו לאחרונה החל הנתבע לעבוד כמורה עצמאי לנהיגה, התובעת טוענת כי הנתבע משופע בתלמידים ומרוויח כ- 20,000 - 25,000 ₪ לחודש ברוטו.
9. התובעת תבעה איפוא למזונותיה סך 5,350 ₪ למזונות שלושת הקטינים 6,630 ₪ וכן הוצאות אחזקת בית בסך 1,550 ₪ בנוסף תבעה דמי טיפול ותשלום עבור נסיעות.
10. מנגד, טוען הנתבע כי מצבם הכלכלי של הצדדים הוא "מוצע ואף למטה מזה". לטענתו הצדדים היו "בצניעות והסתפקו במועד ובמה שהיה". עוד הוא טוען כי מצבם הכלכלי של בני הזוג היה דחוק והם נעזרו באימו של הנתבע, לכן טען הנתבע כי טענת התובעת לפיה כביכול הוא מפקיד כספים לחשבון אימו היא חסרת בסיס.
11. הנתבע טוען כי אכן הינו מורה לנהיגה "מחזורו החודשי לא יותר מ- 9,000 ₪ לפני הוצאות רכב, דלק וכו'" לטענתו בשנת 2004 כלל הכנסתו של הנתבע היתה 56,000 ₪ ולאחר ניכוי הוצאות בסך 38,000 ₪ רווחיו היו כ- 20,000 ₪ בלבד.
- עוד מוסיף וטוען הנתבע כי התובעת עובדת באופן קבוע בטיפול בילדים, והכנסתה החודשית מכך היא כ- 2,000 ₪ לחודש.
12. אדגיש כי הוגש גם כתב תשובה, וזאת בלי ליטול רשות מבית המשפט ובניגוד לתקנות. ומכל מקום - התעלמותו מן האמור בו.
13. ביום 19.5.05 פסקה כבוד השופטת בנר (המותב הקודם) את מזונותיהם הזמניים של התובעים: הסכום שנפסק לקטינים היה עפ"י תחשיב מינימלי של "צרכים הכרחיים" בסך 1,150 ₪ בתוספת הוצאות עבור מעון ומדור, ולפיכך הועמדו סכומי המזונות הזמניים, לתובע מס' 2 1,900 ₪ וסך של 1,700 ₪ לכל אחד מהתובעים 3 ו- 4, וכן סך 900 ₪ לחודש למזונות התובעת ובסך הכל איפוא 6,200 ₪ לחודש כדמי מזונות לתובעים.
14. במהלך התקופה שמאז פסיקת המזונות הזמניים נטען ע"י הנתבע שהמזונות הזמניים גבוהים ביחס, בעוד התובעת ביקשה תוספת למזונות הזמניים לצורך דמי נסיעות והוצאות טיפולים רפואיים, לא שיניתי מאום מפסיקת המזונות הזמניים ע"י המותב

בתי המשפט

תמש001221/05
תמש001222/05

בית משפט לענייני משפחה - חדרה

תאריך: 23/04/2006

בפני: כב' השופטת שפרה גליק

בדלתיים סגורות

הקודם, ובמאמר מוסגר נדמה שבויכוח הניטש עתה בין הצדדים יש גם מימד של ויכוח על התנאים לגירושין. אני אומרת זאת כדי להזהיר עצמי מכל דבר שאיננו שייך לבחינת התשתית הראייתית אשר הונחה בפני כדי לפסוק את מזונותיהם הקבועים של התובעים.

דיון

הכנסת הנתבע

15. בדיקת התשתית הראייתית מצביעה על כך שהתובעת לא הוכיחה את טענתה בדבר השתכרותו הגבוהה הנטענת של הנתבע. היא לא סיפקה כל ראיה שהנתבע אכן משתכר את הסכומים הגבוהים בהם נקבה בתביעתה הינו 20,000 - 25,000 ₪. כמו כן היא לא סיפקה תשתית ראייתית מתאימה לפסיקת המזונות הגבוהה אשר ביקשה (ויש לומר בהפרזה) בתביעתה.
16. מנגד, גם הנתבע נכשל להוכיח את טענתו בכתב ההגנה בדבר השתכרות אל צרור נקוב כמפורט בכתב ההגנה, ובחינת החומר הראייתי מצביעה על מספר גירסאות:
- 16.1 בכתב ההגנה - טוען הנתבע כי מחזורו החודשי כ- 9,000 ₪ "לפני הוצאות רכב וכו'" בהרצאת הפרטים לא פורט סכום הכנסות.
- 16.2 בתגובה לבקשת ביניים (בש"א 1343/05) בה בקשת האם לפסוק לה מדור בנוסף לדמי המזונות, צרף הנתבע דו"ח חתום ע"י יועץ המס ל.ר. בו נטען כי הכנסתו של הנתבע (ברוטו) מ- 1/1/05 עד 30/6/06 היא 47,179.81 ₪. כלומר הכנסה (ברוטו) לחודש כ- 3,900 ₪.
- 16.3 לתצהיר עדותו הראשית צרף הנתבע דו"ח הכנסות והוצאות (לא סופי) מינואר '05 עד אוגוסט '05, ושם דווח כי הכנסתו (ברוטו) ל- 8 החודשים ב- 2005 היא 66,577.08 ₪. גם מדו"ח זה חתום על ידי יועץ המס ל.ר., כלומר ההכנסה (ברוטו) לחודש עומדת על סך 8,322 ₪. האמנם היה בחודשיים גידול כה משמעותי בהכנסות? הדבר מעורר תמיהה.
- יצויין כי בתצהיר עצמו (סעיף 18.2 הימנו) טען הנתבע ביחס לתקופה זו כי "הכנסתו לאחר ניכוי הוצאות (דלק תיקונין וכו') הסתכמה בכ- 31,000 ₪ שהם 3,875 ₪ ברוטו לחודש".

בתי המשפט

תמש05/001221
תמש05/001222

בית משפט לענייני משפחה - חדרה

תאריך: 23/04/2006

כב' השופטת שפרה גליק בפני:

בדלתיים סגורות

- 16.4 גירסה נוספת מצויה בדברי הנתבע בחקירתו הנגדית, מתוכה אביא (עמ' 10 לפרוטוקול ישיבת 13/2/06) ולהלן:
"ש: מה מצבך היום?
ת: היום המצב קצת יותר טוב. אני מרוויח מחזור של בין 12,000 - 13,000 ₪ לחודש.
ש: כמה נשאר לך ביד?
ת: בערך 5,000 ₪.
ש: כמה שעות אתה עובד ביום?
ת: 8 שעות ביום. זה מה שיש.
ש: כמה שיעורים אתה מעביר ביום?
ת: 7 או 8 שיעורים. יש לי 20 תלמידים.
ש: כמה אתה לוקח לשיעור של 40 דקות?
ת: בין 80 ל- 90 ₪ שחלק מזה זה קבלני".
17. עד כאן ניתן לראות כי קשה ליתן אמון בגירסאות הנתבע לעניין הכנסתו. נראה איפוא כי הכנסתו גדולה מטענתו. טענתו האחרונה (בחקירתו) כי הוא משתכר כ- 5,000 ₪ נטו לחודש, ואולם חישוב פשוט מראה אחרת. אם אכן הוא מלמד 10 תלמידים ביום (כל שיעור 40 דקות) ולוקח מכל אחד מהם 80 ₪ לשעת לימוד והוא מלמד 20 ימים בחודש כי אז הכנסתו ברוטו היא כ- 16,000 ₪ לחודש. בניכוי 60% (הוצאות אחזקה ומס ביחס שבין 5,000 ₪ נטו לחודש ל- 12,000 ₪ ברוטו לחודש) הכנסתו הפנויה (נטו) עומדת על כ- 6,400 ₪ לחודש.
18. אוסיף ואומר כבר כאן שאני מאמינה כי הנתבע מלמד אף יותר מ- 10 תלמידים ביום עבודה וכי הוא לוקח שכר לימוד הגבוה מ- 80 ₪ לשעה. (כזכור נאמר כי לוקח שכ"ל כ- 80 - 90 ₪ לשעה) ויחד עם זאת אני מביאה בחשבון שהנתבע מלמד תלמידים גם ב"קבלנות" ואז הנתבע מקדיש לתלמיד יותר שעות.
19. נאלצתי לערוך את ה"תחשיב האלטרנטיבי" אשר לעיל, מכיוון שכאמור לעיל, לא סופקו נתונים של ממש באשר להכנסות הנתבע.

בתי המשפט

תמ"ש 001221/05
תמ"ש 001222/05

בית משפט לענייני משפחה - חדרה

תאריך: 23/04/2006

בפני: כב' השופטת שפרה גליק

בדלתיים סגורות

20. פסיקת בתי המשפט למשפחה בעניין קביעת שיעור הכנסותיו של עוסק עצמאי, דורשת כי יוגשו מסמכי אמת ואביא להלן את תמצית הדרישות כפי שאלה נקבעו ע"י כבוד השופט שוחט בבית המשפט לענייני משפחה במחוז ת"א.
ראה: פסה"ד בעניין תמ"ש 31070/04 מ.ג. נ' מ.ג., מיום 11/7/05 ולהלן:

"..... הבהרתי לא אחת, במספר החלטות למזונות זמניים שניתנו על ידי כי ככל שמדובר בחייב במזונות עצמאי עליו לצרף לכתב הגנתו, במסגרת הרצאת הפרטים, את הדו"ח השנתי לשנה שקדמה לשנה בה הוגשה התובענה, מאזן ודו"ח רווח והפסד לתודשים ממועד הגשת התביעה ועד למועד הגשת כתב ההגנה, דוחות מע"מ ותשלומי מקדמות מס הכנסה, וכל זאת על מנת לפרוש בפני בית המשפט את מרבית הנתונים הרשמיים לפחות, בדבר הכנסתו של החייב.....".

21. מכל מקום אני קובעת - לצורך החיוב במזונות - כי הכנסתו הפנויה של הנתבע עומדת על סדר גודל שבין 6,000 ל- 6,500 ₪ נטו לחודש.

רמת החיים שהיתה נהוגה בבית הצדדים

22. בכתב תביעתה כי הנתבע מתמיד השתכר בכבוד, ולפיכך על הנתבע לפרנסה "וליתן לה כל צרכיה בהתאם לרמת החיים אשר גברין יהודאי חייבים לפרנס ולכלכל ולהלביש ולספק כל מחסורן של נשים בהתאם לדין העברי".

מנגד טען הנתבע בכתב הגנתו כי מתחילת נישואיהם היה מצבם של בני הזוג דחוק והם נעזרו באמא של הנתבע. הנתבע מתאר כי מסוף שנת 2003 הסב עיסוקו למורה לנהיגה וכי בתחילה לא היו לו תלמידים.

23. בדיקת התשתית הראייתית לא תומכת בעמדתה של התובעת: לצדדים אין דירה בבעלותם, הם גרו בבית אימו של הנתבע, ורק משהורעו יחסיהם ונאלצה התובעת לשכור דירה למגוריה.

גם העובדה שהתובעת עבדה מעת לעת בטיפול בקטינים, והשתכרה לדבריה "שכר זעום" של 2,000 ₪ לחודש, מעידה כאלף עדים שאכן מצבם של הצדדים היה קרוב יותר למצב דחוק, מאשר למצב המעיד על שפע. תימוכין לקביעה זו מהווה עדותה של התובעת בעמ' 5 לפרוטוקול (ישיבת 30/10/05) ולהלן אביא מדבריה:

בתי המשפט

תמ"ש 001221/05
תמ"ש 001222/05

בית משפט לענייני משפחה - חדרה

תאריך: 23/04/2006

בפני: כב' השופטת שפרה גליק

בדלתיים סגורות

"ש: מכמה כסף כלכלתם את הבית?

ת: מכלום הייתי הולכת לסבתא שלו שתיתן לי מצרכים ולהברות שלי שיתנו לי תבלינים, הייתי הולכת לשכנות, ומבקשת..."

24. יחד עם זאת, נראה כי אכן הנתבע בנה את עיסקו כמורה לנהיגה, התחיל מהתחלה, נטל הלוואות הרב את תלמידיו וכעת הכנסתו ברמה טובה יותר מזו שהיתה בראשית דרכו עת פרץ הסכסוך בין הצדדים. התובעת אמנם ניסתה להכחיש את נטילת ההלוואות ע"י הנתבע אכן, בדבריה בעמ' 3 לפרוטוקול היא עומתה עם נושא ההלוואה שנטל הנתבע והיא אומרת כך:

"ש: יש נספח ד' לתצהיר עדות ראשית שהוא לקח הלוואה של 10,000 ₪?

**ת: לא ידעתי. אני לא ידעתי על כך שהוא לקח הלוואה.
ש: מי שיש לו כסף לוקח 10,000 ₪ ומחזור בשנתיים?
ת: אני לא יודעת על ההלוואה.**

ש: האם חתמת?

ת: הוא לקח אותי לבנק ואמר לי כל מיני דברים... אם תאמר לי את התאריך אני אוכל לדעת. הייתי בבנק כאשר הילדה היתה בת 3 או 4 חודשים. קיום הילדה בת שנתיים. אם אתה אומר לי שהתאריך הוא 1.3.04 - יכול להיות שהייתי בבנק וחתמתי על ההלוואה..."

הנה, שוב איני יכולה ליתן אמון בדבריה של התובעת, אך לגופו של עניין לא יכול להיות ספק שהצדדים חיו ברמת חיים נמוכה ובדוחק.

25. מקביעתי שלעיל תיגזר איפוא קביעת הצרכים הדרושים לתובעים ואיזון המשאבים העומדים לרשותה של המשפחה האומללה הניצבת לדיון בפני, והכל כפי שיקבע בהמשך פסק הדין.

צרכי הקטינים - התובעים

26. למרבה הצער לא סיפקה אם הקטינים אסמכתאות על הוצאות המחייבה שלה. האסמכתאות היחידות שסופקו הן חוזה השכירות של הדירה ששכרה התובעת לאחרונה וכן אישורים על שכר הלימוד של הקטינים: שכר הלימוד של הקטין א. (בן

תמש05/001221
תמש05/001222

בית משפט לענייני משפחה - חדרה

תאריך: 23/04/2006

כב' השופטת שפרה גליק בפני:

בדלתיים סגורות

6) ושל י. (בן 3) ב"מ" שהוא מוסד לימוד תורני וכן שכ"ל עבור הבת ת. במעון ישיבת "א.י."

27. לכאורה, יכולה הייתי לדחות את תביעתם של הקטינים כבר כאן, באשר לא הוכחה תביעתם, ראה: ע"א 130/85 נסים סבן כהן נ' שמעון כהן, פד"י מ (1) 69 שם נאמר בעמ' 71:

"... אחרי עיון בראיות, הגעתי לכלל מסקנה כי במקרה שלפנינו, בנויה הקביעה של שיעור המזונות על הערכה סבירה, שאין בה סממן של הפרזה, אך אינני שולל את האפשרות כי במקרה אחר תידחה תביעה רק בשל אי הוכחה נאותה ומדוייקת של הצרכים וההוצאות. אין כל הצדקה לכך שבית המשפט יחוייב לעסוק בהשערות, בהנחות ובניחושים כשמדובר על תביעה כספית אשר אותה חייבים להוכיח כיאות, ותביעת מזונות אינה שונה מבחינה זו מכל תביעה אחרת...."

28. ואולם אני בוחרת ללכת בדרך אחרת, והיא לפסוק לקטינים התובעים את מזונותיהם, עפ"י מינימום של "צרכים הכרחיים" אשר לגבי אלה, אין נדרשת הוכחה מדוייקת. לפיכך אקבע את מזונות הקטינים לפי שלושה רכיבים עיקריים חלק המזונות החלק היחסי של השתתפות האב הנתבע בהוצאות מזורם של הקטינים וכן החלק של חובת האב להשתתף בהוצאות הלימוד של הקטינים.

אבהיר כי ביחס לשני הרכיבים האחרונים חלק המדור הוכח על ידי התובעת אשר סיפקה חוזה שכירות על שמה, ולפיו היא משלמת סך שקלי השווה ל- 400 דולר לחודש בגין המדור. חלקם של הקטינים מגיע כדי 60% מהוצאות אלה.

באשר לחלק של שכר הלימוד: התעת סיפה סימוכין באשר הוצאה בגין שכר הלימוד של הקטינים התובעים המתחנכים בזרם החרדי. לפי האישורים שסיפקה (אני מדגישה כי אלה אישורים ולא קבלות) שכר הלימוד של התובעים 2 ו- 3 הוא כ- 360 ₪ לחודש, ואילו של התובעת 4 שהיא קטינה כבת שנתיים כ- 700 ₪ במעון המנוהל כשיבה.

אינני יודעת, והדבר לא הוכח האם הקטינה נמצאת במעון עד 16:00 או שעה אחרת, ומדוע קטינה בת שנתיים צריכה לשהות במעון עד שעה כזו, אם אימה טוענת שאינה עובדת?

תמש 001221/05
תמש 001222/05

בית משפט לענייני משפחה - חדרה

תאריך: 23/04/2006

בפני: כב' השופטת שפרה גליק

בדלתיים סגורות

יחד עם זאת, אני זוכרת כי הנתבע נשאל בנקודה זו וכך ענה בעמ' 9 לפרוטוקול (ישיבת 13/2/06):

"ש: האם זה נכון שאתה מעוניין שהילדים שלך יקבלו חינוך חרדי באותם בתי ספר וגנים שהם לומדים כיום?
ת: נכון גם היא.
לשאלת בית המשפט: מה דעתך תהיה, אם החינוך החרדי יקר מהחינוך הדתי?
ת: שהילדים ימשיכו בחינוך החרדי, אם צריך אני אממן ובחינוך זה בחרתי בו ואני אמשיך את זה...".

29. בנסיבות אלה איפוא אני פוסקת לכל אחד מן הקטינים דמי מזונות לפי החלוקה המופיעה מטה, כאשר הבאתי בחשבון בקביעה זו את כל הזכאים וגם את צרכיו של הנתבע עצמו:

מזונות	900 ₪
השתתפות במדור	360 ₪
השתתפות בחינוך	360 ₪

1,620 ₪ לחודש.

(להלן: "דמי מזונות התובעים")

מזונות התובעת

30. הנתבע טוען כי הוא פטור מחובת המזונות של התובעת הן בשל התנהגותה כלפיו, העובדה שהיכתה אותו, הן בשל העובדה שהיא עבדה והשתכרה, והן בשל העובדה ש"אינה איתו".

31. כבר אמרתי שקשה ליתן אמון בטענות התובעת: משנה תוקף יש לדברים אלה מעת שהתובעת ענתה בחקירתה הנגדית כי היא שיקרה כבר בעדותה. ראה דבריה בעמ' 2 לפרוטוקול (ישיבת 30/10/05):

"ש: האם נכון שהיכית את י?
ת: לא.

ש: זה נכון שהורשעת בבית המשפט בגין תקיפה.

בתי המשפט

תמש05/001221
תמש05/001222

בית משפט לענייני משפחה - חדרה

תאריך: 23/04/2006

בפני: כב' השופטת שפרה גליק

בדלתיים סגורות

ת: כן.

ש: הורשעת על פי הודייתך?

ת: אני העדתי בשקר, זה לא היה אמת, ורצייתי רק להגן על בעלי למען שלום בית והכל. לא הרבצתי לו ואף פעם לא הרבצתי לו. בזמן שהתחילה כל המריבה הזו הוא אמר לי "אני מזהיר אותך יש לי דוד במשטרה...".

הנה מי ששיקרה פעם אחת בעדות - יכול שתשקר גם פעם נוספת: ולפיכך קשה לי לדעת האם לתת אמון בדבריה שהיא עבדה רק מעת לעת לעתים ובאופן בלתי מסודר. ואביא את הדברים כסדר:

32. בהרצאת הפרטים שלה לא ציינה התובעת שהיא עובדת. מאידך, כידוע טען הנתבע שהיא עובדת בטיפול בילדים. לכאורה עד כאן ובהעדר ציון בהרצאת פרטים אמורה הייתי לקבל גירסת הנתבע, כמתחייב בתקנה 264 (א) לתקס"א התשמ"ד 1984. הנה דבריה של התובעת מתוך עדותה בעמ' 1 לפרוטוקול:

"ש: כאשר הגשת את התביעה לא עבדת.

ת: היתה לי בעיה זה כן ולא. היתה לי בעיה בגלל שהפיצו עלי שמועות שאני מתעללת בילדים, ולכן אמא אחת ירדה מן הפרק וזה לא היה.... וכך קרה שהיו לי רק שני ילדים, הילדה שלי ועוד שני ילדים. אמא אחת כבר ירדה ונשארה עוד אמא אחת שלא שמעה את כל הסיפור ולפיכך... היתה לי בעיה אם לומר לה שאני אטפל ולא ידעתי מה הוא (מצביעה על ב"כ הנתבע) יעשה עם זה. לא עבדתי וביקשתי מהאמא של הילדה, ולמרות הכל הייתי כמה זמן בבית, היא באה אלי חזרה והיא אמרה שהיא לא מוותרת עלי והיא ובעלה החליטו שאני אטפל בילדה והחזרתי את הילדה.

ש: מתי סיימת לטפל בה?

ת: ביום 1.8.05....".

33. אוסיף עוד בהקשר זה, כי התובעת תבעה תביעה כספית בגין לשון הרע מן הנתבע תמ"ש 1223/05 ובה טענה כי הנתבע מפיץ על התובעת לשון הרע כדי להדביק לה "סטיגמות" שהיא "לא תוכל לעבוד בעבודתה בשמירה על ילדים שזו היתה עבודתה...".

בתי המשפט

תמש05/001221
תמש05/001222

בית משפט לענייני משפחה - חדרה

תאריך: 23/04/2006

בפני: כב' השופטת שפרה גליק

בדלתיים סגורות

הנה, ניתן לומר כי עתה משהופרדו מגורי התובעת והנתבע היא תוכל לעבוד ולפרנס עצמה, ולפיכך לא ידרשו לה מזונות מן הנתבע ולפחות לא ידרשו לה מזונות מן הנתבע בשיעור אותם תבעה.

34. באשר לטיעונים האחרים אותם העלה ב"כ הנתבע בסיכומיו אומר כך: אכן במסגרת הדיון בצו ההגנה (בקשה שנדחתה תמ"ש 1220/05) הביעה התובעת דעתה שברצונה להתגרש מן הנתבע, אבל עדיין היא נשואה לו, ומכח זה קמה - לכאורה - לפחות חובת המזונות כלפיה. האם יש מקום לדבר על שלילת מזונות התובעת עקב העובדה ש"איננה עימו"? - גם כאן נראית להיות התשובה שלילית. כזכור המליצו גורמי הרווחה על הפרדת מגוריהם של בני הזוג הניצים בפני, וזאת במטרה להפחית את הסיכון הנשקף לילדיהם. בלית ברירה, יישמה התובעת את ההמלצה ושכרה מגורים חליפיים, שכן מגורי הצדדים היו בדירה השייכת לאם הנתבע, ואולם עובדה זו לא צריכה לשמש לחובתה אלא לזכותה דווקא. גם העובדה שסטרה לנתבע (ועל כך אף הורשעה בדין) אינה סיבה לשלילת מזונותיה, שכן הקונפליקט העז השורר בין הצדדים אינו מותיר צד שטמן ידו בצלחת.

35. יחד עם זאת, ערה אני לחלוטין לכך שהתובעת מכסה טפח כאשר היא מספרת בעדותה על "ילדה אחת" בה טיפלה עד 1/8/05... ברור לי ששאלת זכאותה או אי זכאותה - של האשה העובדת למזונות מבעלה, היא בעייתית ביותר, ועלולה להנציח מצב בלתי רצוי של "נשואים על הנייר" מטעמים "טקטיים" ולצורך תביעת המזונות.

בנושא זה בחרתי להביא מתוך הפסיקה ולהלן, הנה כי כן נפסק בבית המשפט לערעורים אזרחיים בירושלים, ע"מ 638/04 בעניין ת.ר. נ' ב.ר. מפי כבוד השופט דרורי ב - 25.1.05 (פורסם במאגר נבו) בפסק הדין נסקרת סוגיית זכותה של אשה שאינה עובדת כעת ועבדה קודם לכן, למזונות, וכך נקבע:

"..... מצב זה יצר מטבע הדברים, העדר מוטיבציה אם ננקוט לשון המעטה, לאשה להמשיך לעבוד. יתרה מזו, הפרקטיקה מלמדת כי לא אחת, קבלה אשה עצה משפטית להפסיק לעבוד או אף לא לעשות כל מאמץ לחפש עבודה, וזאת במסגרת המאבק בין בני הזוג, שכן במקרה זה היתה היא זכאית למזונות, וכך היה מוכבד העול הכלכלי על כתפיו של הבעל שהפך בשלב זה ליריב...."

בתי המשפט

תמ"ש 001221/05
תמ"ש 001222/05

בית משפט לענייני משפחה - חדרה

תאריך: 23/04/2006

בפני: כב' השופטת שפרה גליק

בדלתיים סגורות

כבוד השופט דרורי ממשיך ומאמץ את המבחן שנקבע בהלכת איילון ע"מ (י-ם) 177/99 אילון נ' אילון תק-מח 2000 (1) עמ' 8801, מבחן זה קובע כי:
 "... אמנם בעניין בקל ופדן הנ"ל, הובעה דעה שניתן במקרים מתאימים לסטות מן ההלכה המושרשת ומן הדין שלפיה אין הבעל יכול לכפות על האשה לצאת לשוק העבודה, כדי שיטען - מעשה ידיך תחת מזונותיך. אולם יש לדון כל מקרה לגופו לפי נסיבותיו המיוחדות. אמת נכון הדבר, שבמקרה מתאים, בו ברור כי האשה נוהגת בחוסר תום לב משווע ובזדון, היא חדלה לעבוד עקב הגשת תביעת המזונות או במהלכה, חרף עבודה מסודרת שהשתכרה ממנה קודם לכן - כדי להכניס את ידה ל"כיס העמוק" של הבעל - או כדי "להכעיסו" ראוי לשקול סטייה מן ההלכה שאין כופים אותה לעבוד...."

וראה גם פסק דינה המאלף של חברתי כבוד השופטת מרינה לוי בתמ"ש 1053/03 (מ 8.3.06) בעניין פלוני נ' פלונית, פורסם במאגר נבו.

36. נראה לי - כי במקרה שלפני, לא עבדה התובעת מקודם ב"עבודה מסודרת", וכי אכן עבדה אך באופן מזדמן, ומכל מקום הנתבע - שבעניין זה עול ההוכחה עליו, לא הרים את נטל הראיה כדי לשכנעני שהתובעת השתכרה בכל העת באופן שוטף.

37. מסקנתי איפוא היא שבדומה לפסק הדין אותו ציטטתי, יש מקום להפחית משמעותית את מזונותיה של התובעת שכן למרות שהיא עבדה בצורה "לא מסודרת" היא בכל אופן עבדה, לא רק עד הגשת התביעה אלא גם אחריה. עובדה אותה ניסתה להסתיר מעיני בית המשפט.

38. את צרכיה של התובעת אני קובעת לפי תחשיב כדלקמן:
 מדור (40% משכ"ד של \$400) 750 ₪
 הוצאות מחיה - נסיעות + חלק יחסי באחזקת מדור 1500 ₪
 סה"כ איפוא 2,250 ₪ לחודש
 בהפחתת שכר התובעת עפ"י הערכה 1,800 ₪ לחודש
 יתרת מזונות 450 ₪ לחודש

בתי המשפט

תמש05/001221
תמש05/001222

בית משפט לענייני משפחה - חדרה

תאריך: 23/04/2006

בפני: כב' השופטת שפרה גליק

בדלתיים סגורות

אני מחייבת איפוא את הנתבע במזונות התובעת בסך ₪ 450 לחודש.
(להלן: "דמי מזונות התובעת")

סיכומו של דבר

39.	חיובו של הנתבע במזונות התובעים יהיה כדלקמן:
	מזונות הקטינים - התובעים - ₪ 4,860
	מזונות - התובעת - <u>₪ 450</u>
	סה"כ ₪ 5,130

(להלן: "דמי מזונות הקטינים ו/או התובעת" בהתאמה)

40. ניתנות בזה ההוראות הבאות באשר לדמי המזונות:
- 40.1 דמי המזונות של התובעים ושל התובעת ישולמו לידי התובעת בכל 1 לחודש גריגוריאני שוטף החל מיום הגשת התביעה.
- 40.2 דמי מזונות התובעים ישולמו לידי אימם עד הגיע כל אחד מן הקטינים לגיל י"ח שנה ו/או עד שיסיימו הלימודים בבית הספר התיכון לפי המאוחר מבין השניים.
- בתקופת השירות הצבאי הסדיר ו/או השירות הלאומי יעמדו דמי מזונות הקטינים על 1/3 (שליש) מערכם הקודם.
- 40.3 בנוסף לדמי המזונות וכחלק מהם ישא האב במחצית מכל הוצאה רפואית חריגה שאינה מכוסה על ידי הביטוח הרפואי בו מבוטחים הקטינים.
- 40.4 תשלום שלא ישולם במועדו ישא ריבית והפרשי הצמדה כחוק.
- 40.5 קצובת הילדים המשולמת ע"י המוסד לביטוח לאומי תשולם לידי התובעת.
- 40.6 דמי המזונות יהיו צמודים למדד יוקר המחיה, ויעודכנו אחת ל- 3 חודשים בלא תשלומים רטרואקטיביים.
- מדד הבסיס יהיה מדד מרץ 2006 שפורסם ב- 15.4.06.
- 40.7 כל תשלום שישולם ע"י הנתבע לתובעת ע"ח דמי המזונות ששולם כנגד קבלות יקוזז מן המגיע מן הנתבע.

41. בקביעת דמי המזונות כאמור לעיל נראה שיש "איזון" מסויים בין בני המשפחה, עפ"י קביעתי ביחס להכנסתו של הנתבע (כאמור כ- 6,500 ₪ נטו לחודש ויותר) בידי הנתבע למחייתו סכום של 1,200 ₪ ובאופן כזה יוכל גם הוא לכלכל את צעדיו.

בתי המשפט

תמש05/001221
תמש05/001222

בית משפט לענייני משפחה - חדרה

תאריך: 23/04/2006

בפני: כב' השופטת שפרה גליק

בדלתיים סגורות

42. בשולי הדברים מצאתי לנכון להעיר כי שני הצדדים ביקשוני להכריע בעניין המשמורת כיוון שיש החלטה על משמורת זמנית, ולפיכך ובהתחשב בהמלצות התסקיר אני קובעת כי המשמורת בקטינים א.ש. ת.ז. XXXXXXXX, י.ש. ת.ז. XXXXXXXX, ת.ש. ת.ז. XXXXXXXX תהיה לאימם – ו.ש. ת.ז. XXXXXXXX.

על פי הוראות סעיפים 19 ו-68 לחוק הכשרות המשפטית והאפוטרופסות תשכ"ב – 1962 מוענקות בזה סמכויות לפקידת הסעד במקום מגורי הילדים בעיר חדרה לקבוע את הסדרי הראיה בין האב לבין הקטין.
תוקף ההסמכה לשנתיים מהיום.
קדם המשפט שנועד ליום 14.5.06 בטל בזה.

43. אני מחייבת את הנתבע בהוצאות התביעה לרבות שכ"ט עו"ד בסך 1,500 ש"ח בצרוף מע"מ.

44. המזכירות תשלח פסק הדין לב"כ הצדדים.

45. ניתן לפרסם ללא שמות הצדדים וללא פרטים מזהים.

ניתן היום כ"ה בניסן, תשס"ו (23 באפריל 2006) בלשכה.

שפרה גליק,
שופטת

ר.א.